

Asia: VN/23361/2025

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle Rikosseuraamuslaitoksen organisaation ja rikosseuraamusalan koulutusjärjestelmän uudistamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Oikeusministeriö on pyytänyt lausuntoja hallituksen esitysluonnoksesta, jossa ehdotetaan muutettavaksi Rikosseuraamuslaitosta koskevia lakeja vastaamaan Rikosseuraamuslaitoksessa toteutettavan kaksivaiheisen organisaatiouudistuksen toisen vaiheen tavoitteita. Lisäksi esitetään muutoksia rikosseuraamusalan koulutukseen. Nämä esitykset perustuvat Rikosseuraamuslaitoksen maaliskuussa 2025 oikeusministeriölle tekemään esitykseen Rikosseuraamuslaitoksen uudeksi organisaatorakenteeksi ja rikosseuraamusalan koulutusjärjestelmäksi. Lisäksi valmistelun aikana ministeriö on esittänyt muutoksia Rikosseuraamuslaitoksen palvelujen hankintoja koskevaan sääntelyyn.

Rikosseuraamuslaitos on osallistunut aktiivisesti hallituksen esityksen valmisteluun osana oikeusministeriön asettamaa seurantaryhmää. Rikosseuraamuslaitos pitää lainsäädäntöuudistusta kokonaisuudessaan tärkeänä ja kannatettavana. Tässä lausunnossa Rikosseuraamuslaitos tuo esille erityisesti alkuperäiseen esitykseen sisällytettyjä keskeisiä muutosesityksiä, joita ei ole vielä tuotu tähän hallituksen esitykseen tai vankeus- ja tutkintavankeuslain muutoksia valmistelleen työryhmän työskentelyyn. Lisäksi Rikosseuraamuslaitos tuo esille tarkennus- ja korjausehdotuksia koko esitykseen.

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisten tehtävien järjestäminen:

Rikosseuraamuslaitos pitää tärkeänä, että hallituksen esitykseen kirjatut muutokset virkahenkilöiden nimikkeisiin ja toimivaltoihin toteutetaan esitetyssä muodossa. Hallituksen esitykseen on kirjattu, että päätöstoimivaltojen mahdollista siirtämistä valmistellaan myöhemmässä vaiheessa käynnistettävässä vankeuslain ja tutkintavankeuslain muuttamista koskevassa hankkeessa. Kuten esityksessä todetaan, nykyisin vankiloiden apulaisjohtajien työssä painottuu vangeille myönnettävistä erilaisista luvista päättäminen. Järjestely ei ole vankilan apulaisjohtajan tehtäväkuvan kannalta tarkoituksenmukainen, koska aikaa erityisesti esihenkilötyöhön ei jää

riittävästi. Vankilan johtajan ja apulaisjohtajan päätöksentekotehtäviä olisi tarpeen vähentää, jotta johtamis- ja esihenkilötyö olisi nykyistä selväpiirteisempää ja jotta vankilan johtaja, apulaisjohtaja ja lähiesihenkilöt voisivat nykyistä enemmän keskittyä nimenomaan esihenkilötyöhön. Tilanne edellyttää muutosta ja tämä on todettu myös hallituksen esityksessä. Rikosseuraamuslaitos pitääkin tärkeänä, että oikeusministeriö jatkaa lainsäädännön uudistamista Rikosseuraamuslaitoksen johtamistehtävien selkeyttämiseksi ja organisaatiouudistukselle yhdessä ministeriön kanssa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Jättämässään esityksessä Rikosseuraamuslaitos o ehdottanut tiettyjen päätöksentekotoimivaltojen siirtämistä rikosseuraamuskeskuksen organisaatiossa nykyistä alemmas sekä mahdollisuutta myöntää eräät vangille myönnettävät luvat, esimerkiksi poistumisluvut olemaan voimassa toistaiseksi. Nämä muutokset koskisivat pääosin rikosseuraamusten täytäntöönpanosta annettuja lakeja, erityisesti vankeuslakia, tutkintavankeuslakia ja yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annettua lakia.

Rikosseuraamuslaitos on esittänyt, että vankiloiden apulaisjohtajat vastaisivat koko vankilan turvallisuus- ja kuntoutustehtävistä, minkä vuoksi heille säädetystä roolista olisi tarpeen siirtää ohjauksen ja valvonnan esimiestehtävissä toimivalle ylivartijalle vaativuudeltaan selkeästi alemmaksi sijoittuvat päätösvallat. Tällöin valvonnan ja ohjauksen esimiestehtävissä toimivan (lähinnä) ylivartijan rooli vankien tai osaston arjesta vastaamisessa korostuisi. Tehtävien selkiyttäminen vaativuudeltaan ja vastuualueeltaan keskenään erilaisiksi on olennaista myös työaikamuotojen ja lähiesimiehisyyden vahvistamisen näkökulmasta. Tämän vuoksi peruseruokavaliosta poikkeaminen (VL 7:5.2 ja TVL 3:4), ruokarahan maksaminen (VL 7:5.3), ulkoilun epääminen (VL 7:6 ja TVL 3:5), lupa matkapuhelimen käyttöön sekä luvan peruuttaminen ja haltuun antaminen (VL 12:6.2 ja TVL 9:1.3), lupa sähköpostin ja internetin käyttöön (VL 12:9 ja 9a sekä TVL 8:7a ja 7b) sekä tietokoneen antaminen vangin haltuun (VL 12:11.4) olisi tarpeellista säätää työjärjestyksellä kunkin vankilan tarpeen mukaisesti delegointimahdolliseksi valvonnan ja ohjauksen esimiestehtävissä toimivalle.

Esitetty kokonaisuus koskee päätöstyypppejä, joita tehdään vankiloissa kymmeniä tuhansia vuosittain. Mitä vaikeammaksi vankiloiden turvallisuustilanne ja toiminnan järjestäminen kasvavasta vankimäärästä johtuen etenee, sitä tärkeämpää on, että päätöksenteko on säädetty tarkoituksenmukaiselle tasolle ja normienpurkumahdollisuudet on arvioitu ja tarvittavat muutokset säädetty. On erittäin tärkeää varmistaa vankiloiden apulaisjohtajien työajan kohdentuminen turvallisuuden ja kuntoutuksen johtamiseen.

Rikosseuraamuslaitoksen esityksen mukaisesti tulisi vankilan apulaisjohtajan olla toimivaltasääntelyn näkökulmasta turvallisuudesta ja toiminnoista vastaava virkamies, joka tekisi siten osaltaan vankeus- ja tutkintavankeuslain mukaisia tehtäviä yksikössä muodostetun roolin edellyttämällä tavalla. Ratkaisu turvaisi turvallisuudesta ja toiminnoista vastaavien virkamiesten tarkoituksenmukaisen tehtäväjaon erilaisissa vankiloissa sekä mahdollistaisi paremmin sen, että muutamassa suurimmassa vankilassa, joissa sekä henkilöstö- että vankimäärä ja turvallisuustaso tai vankilan sisäiset rakenteet tätä edellyttävät, olisi useita apulaisjohtajia. Tällöin heidän pääasiallinen tehtäväjakonsa voisi olla joko yhtäläinen kohdistuen eri osastoihin tai toimintoihin taikka eriytynyt päätöstyyppien ja muiden vastuutehtävien mukaisesti. Yksittäisen apulaisjohtajan tehtävä muodostuisi siten tarpeenmukaisella tavalla turvallisuudesta vastaavan virkamiehen roolista, toiminnoista vastaavan virkamiehen roolista, vankilan turvallisuus- ja kuntoutustehtävien yhteensovittamisesta sekä esihenkilötehtävästä. Muutos liittyisi vankeuslain 1 luvun 8 §:n 1 momentin 7 ja 8 kohtiin, jotka tulisi yhdistää yhdeksi apulaisjohtajapäätösvaltasoksi ja muuttaa jokaiseen päätösvaltasäännökseen turvallisuudesta tai toiminnoista vastaavan tilalle apulaisjohtaja.

Myös yhdyskuntaseuraamustoimistojen rakennemuutos edellyttäisi valmistelutyöryhmän ehdotuksen mukaisesti mahdollisuutta siirtää ainakin yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetussa laissa säädettyjä päivittäisiä asiakaspäätöksiä, kuten rangaistuksen suorittamisen alkamisajasta (15 §) ja täsmennetystä rangaistusajan suunnitelmasta päättämistä (17 § ja 46 §) tai noudon pyytämistä (14 §) yhdyskuntaseuraamustoimiston johtajan toimivallasta seuraavalle esihenkilötasolle eli vastaavalle rikosseuraamustyöntekijälle (ei rikosseuraamustyöntekijälle kuten esitykseen on nyt kirjattu). Päätösvallat eivät ole sellaisia, että ne haastavuutensa vuoksi vaatisivat ylemmän korkeakoulututkinnon suorittamista. Sääntelyä olisi arvioitava toimivaltojen osalta myös siitä näkökulmasta, että vastaavalla rikosseuraamustyöntekijällä olisi lisäksi samat toimivaltuudet kuin rikosseuraamustyöntekijällä ja ohjaajalla. Vastaavasti rikosseuraamustyöntekijällä olisi myös ohjaajan toimivalta.

Muut muutokset:

- Termi ”asiakasarvioinnin yksikön yksikönpäällikkö” esitetään korjattavaksi ”asiakasarviointiyksikön yksikönpäällikkö”.
- Laki yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain 30 ja 87 §:n muuttamisesta, 30 § päätösvalta 4 momenttiin esitetään muutettavaksi muotoon: ”Jos asia ei siedä viivytystä, siitä voi päättää vastaava rikosseuraamustyöntekijä tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty vankilan johtaja” (nyt esityksessä rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty vankilan johtaja, apulaisjohtaja tai ylivartija).

- Laki yhdistelmä-rangaistuksen täytäntöönpanosta annetun lain 29 ja 35 §:n muuttamisesta:

Apulaisjohtajan sijasta kyseistä toimivaltaa käyttäisi vastaava rikosseuraamustyöntekijä (ei rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty rikosseuraamustyöntekijä kuten esitykseen on kirjattu).

- Esitetyn valtioneuvoston Rikosseuraamuslaitoksesta antaman asetuksen 7 §:ssä virkamiesten erityisistä kelpoisuusvaatimuksista puuttuu maininta vastaavasta rikosseuraamustyöntekijästä, jonka kelpoisuusvaatimukseksi esitetään soveltuvaa korkeakoulututkintoa. Lisäksi asetuksen siirtymäsäännöksessä viitataan vielä rikosseuraamusesimieheen.

Rikosseuraamusalan koulutusjärjestelmä:

Rikosseuraamuslaitos pitää tärkeänä, että nyt uudistettavalla koulutusjärjestelmää koskevalla sääntelyllä laajennetaan laitoksen mahdollisuuksia varmistaa tulevaisuuden tarpeisiin riittävä, pätevä ja koulutettu valvonnan henkilöstö. Tämä vastaa hallitusohjelmatarpeeseen, jonka mukaan koulutusjärjestelmän tulee tuottaa riittävästi osaamista ja tekijöitä kriittisille aloille huolehtien näin yhteiskuntamme kantokyvystä. Huoltovarmuuden turvaamiseksi on varmistettava, että kriittisten alojen osaamistarpeisiin vastataan riittävästi.

Jotta Rikosseuraamuslaitos pystyy tarkoituksenmukaisella tavalla toteuttamaan Rikosseuraamusalan koulutuskeskuksessa (RSKK) käyttöön otettavaksi ehdotettua työssäoppimisväylää, tulisi jatkovalmistelussa selvittää mahdollisuus käyttää määräaikaista virkoja työssäoppimisväylälle valittujen henkilöiden nimittämisessä opintojen ajaksi. Valtion virkamieslain (750/1994; virkamieslaki) 9 §:n 1 momentin mukaiset määräaikaisten virkasuhteen perusteet eivät

Rikosseuraamuslaitoksen käsityksen mukaan soveltu käytettäväksi työssäoppimisväylän tilanteessa. Rikosseuraamusalan tutkinnon suorittaminen työn ohessa ei täytä mainitun sääntelyn mukaisia määräaikaaisuuden perusteita (työn luonne, sijaisuus, avoinna olevaan virkaan kuuluvien tehtävien hoidon väliaikainen järjestäminen tai harjoittelu).

Täten ratkaistavana jatkovalmistelussa olisi, voidaanko rikosseuraamusalan tutkintokokonaisuuden suorittamista työssäoppimisväylän kautta pitää sellaisena virkamieslain 9 §:n 2 momentin mukaisena viran luonteeseen tai viraston toimintaan liittyvänä perusteltuna syynä, jonka nojalla Rikosseuraamuslaitoksessa voitaisiin turvata työssäoppimisväylän kautta opiskelevien määräaikainen työskentely opintojen ajan.

Lisäksi ehdotetussa rikosseuraamusalan tutkinnosta annettavassa laissa on erinäisiä säännöksiä koulutuskeskuksen tiedonsaantioikeuksista. Jatkovalmistelussa olisi harkittava, voisiko tiettyjen säännösten osalta säätää työssäoppimisväylän kautta opiskelevien osalta myös sen yksikön tiedonsaannista, jossa henkilö opintojensa ohella Rikosseuraamuslaitoksessa työskentelee. Tämä olisi perusteltua sen laatusissa asioissa, joilla voisi olla merkitystä henkilön työskentelyyn yksikössä. Tällaisia säännöksiä ovat mainitussa laissa ainakin 9 §:n 4 momentti (rikosseuraamusalalle sopivuutta osoittavien tietojen osalta), 21 §:n 1 momentin 1) ja 4) kohdat sekä 22 §:n 1 momentin 2), 3) ja 7) kohdat.

Mikäli sääntelyyn lisättäisiin edellä mainittuja tiedonsaantioikeuksia työssäoppimisväylää opiskelevan henkilön työskentely-yksikön osalta, olisi jatkovalmistelussa arvioitava myös kaksoisrangaistavuuden kiellon mahdollinen merkitys erityisesti 21–22 §:n osalta. Mikäli työssäoppimisväylää opiskelevalle henkilölle annettaisiin ehdotetun rikosseuraamusalan tutkinnosta annettavan lain mukainen varoitus tai hänet erotettaisiin koulutuksesta (aiemmin mainittujen kohtien nojalla), voisiko hänelle tulla annettavaksi samasta syystä työskentelyyksikössään myös virkamieslain mukainen varoitus tai voitaisiinko hänen työskentelynsä yksikössä irtisanoa virkamieslain nojalla.

Esitystä pyydetään tarkentamaan työssäoppimisväylän työssäoppimisen osalta. Esitetyn lain 2 luvun 5 § 2 momenttiin on kirjattu, että rikosseuraamusalan tutkintoon kuuluu työssäoppiminen, mikä voi tällä hetkellä luoda virheellisen käsityksen siitä, että kyseessä olisi kaikkien opiskelijoiden suorittama erillinen työssäoppimisjakso. Koulutuksen järjestäjän tulee tunnistaa ja tunnustaa opiskelijan aiemmin hankittu osaaminen, jos se vastaa osaamistavoitteita. Esityksestä tulisi käydä ilmi määräaikaaisessa vartijan virassa toimivien, työssäoppimisväylän kautta opiskelemaan hakeutuneiden suorittavan työssäoppimisen hyväksi lukemisina. Toisin sanoen he eivät suorita erillistä työssäoppimisjaksoa, vaikka perustelutekstissä todetaan lain 13 §:n 1 momentissa säädettävän opiskelijan velvollisuudesta suorittaa tutkintoon sisältyvät työssäoppimisjaksot hänelle osoitetussa Rikosseuraamuslaitoksen yksikössä. Työssäoppimismalliin sisältyvää hyväksilukua olisi tarpeen kuvata esityksen perusteluissa, vaikka osaamisen hyväksi lukemisesta säädetäänkin 4 luvun 12 §:ssä ja hyväksi lukemisen periaatteet ja vaatimukset kuvataankin tarkemmin tutkintosäännössä.

Esitykseen on kirjattu, että ehdotetun 13 §:n 5 momentin mukaan työssäoppimisen aikana opiskelijaan sovelletaan virkamiehiä koskevaa lainsäädäntöä. Tarkoitus on ollut, että myös työssäoppimisväylän kautta opiskeleviin sovelletaan samaa lainsäädäntöä kuin opiskelijaväylän kautta opiskeleviin. Siten opintojen aikana heihin ei sovellettaisi virkamiehiä koskevaa lainsäädäntöä. Tältä osin esitystä voisi selkeyttää, jotta ei jää epäselvyyttä sovellettavasta laista kummankaan opintoväylän suorittajien osalta.

Lisäksi ehdotetun 22 §:n 4 momentissa säädettäisiin siitä, että erotetulle opiskelijalle työssäoppimisen suorittamista varten osoitettu määräaikainen virkasuhde päättyy ilman eri päätöstä siitä lukien, kun hänet on erotettu koulutuksesta. Tätä olisi tarpeen tarkentaa koskemaan opiskelijaväylän kautta opiskelevia, sillä koulutuksesta erottaminen ei voi katkaista määräaikaista virkaa, joka työssäoppimisväyläläisellä on taustallaan.

Rikosseuraamuslaitos pitää lisäksi tärkeänä, että operatiivisissa yksiköissä on riittävät resurssit työssäoppimisväylän toteuttamiseen. Koulutus uudistuksen ja työssäoppimisen onnistumisen näkökulmasta vankiloissa toimivilla harjoittelunohjaajilla on keskeinen rooli. Harjoittelunohjaajat ottavat vastaan opiskelijoiden osaamisnäytöt sekä opiskelijaväylässä että uudessa työssäoppimisväylässä. Uuden työssäoppimisväylän johdosta harjoittelunohjaajien työmäärä kasvaa ja harjoittelunohjaajia tarvitaan nykyistä enemmän. Näin ollen koulutusjärjestelmän uudistaminen lisää henkilöstökustannuksia operatiivisissa yksiköissä.

Muut muutokset:

- Esityksen mukaan tutkinnon laajuus ja rakenne säilytettäisiin nykyisinä (s. 26). Lausetta esitetään tarkennettavaksi seuraavasti: ”Tutkinnon laajuus ja rakenne säilytettäisiin pääosin nykyisinä”, sillä esityksen mukaan esimerkiksi opinnäytetyö poistuisi pakollisista opinnoista.
- Esityksen mukaan valinnassa käytettäisiin samaa valintamenettelyä kuin haettaessa suorittamaan tutkintoa opiskelijaväylällä (s. 26). Lausetta ehdotetaan tarkennettavaksi, koska valintamenettely opiskelijaväylässä ja työssäoppimisväylässä tulisi olla mahdollista laatia myös toisistaan erilaisiksi.
- Esityksen 21 § kirjallisesta varoituksesta: esitetään poistettavaksi tarpeettomana ensimmäisen momentin viittaus koulutuskeskuksen järjestämään opetukseen, sillä se voi luoda virheellisen mielikuvan, että koulutuskeskuksen yksikön päällikkö ei voisi antaa varoitusta työssäoppimisjakson aikana.
- Työssäoppimisväylässä henkilön soveltuvuutta koulutukseen arvioi vankilan johtaja. Esityksen mukaan koulutuskeskuksen yksikönpäällikkö tekisi asiassa päätöksen (s. 26). Lausetta esitetään tarkennettavaksi seuraavasti: ”Koulutuskeskuksen yksikönpäällikkö tekisi päätöksen opiskelijaksi ottamisesta”.

Rikosseuraamusten täytäntöönpanoon liittyvien toimintojen hankkiminen yksityiseltä palveluntuottajalta:

Rikosseuraamuslaitos pitää myönteisenä, että asiaa koskevat säädökset ehdotetaan lisättäväksi Rikosseuraamuslaitoksesta annettuun lakiin. Palvelujen hankkiminen yksityisiltä palveluntuottajilta vahvistaa Rikosseuraamuslaitoksen edellytyksiä järjestää toimintansa kokonaistaloudellisesti ja tarkoituksenmukaisesti. Sääntely tukee resurssien tehokasta kohdentamista ja mahdollistaa palvelutuotannon joustavan sopeuttamisen kysynnän ja toimintaympäristön muutoksiin viranomaisen järjestämisvastuun säilyessä selkeästi viranomaisella. Sääntely lisää järjestämisvastuuseen kuuluvaa liikkumavaraa ja mahdollistaa palvelutuotannon tarkoituksenmukaisen yhdistämisen viranomaisen omaan toimintaan.

Mahdollisuus hyödyntää yksityisiä palveluntuottajia lisää vaihtoehtoja palvelujen tuottamistapojen vertailuun ja tukee kustannustietoista päätöksentekoa. Lisäksi tämä edistää resurssien

kohdentamista viranomaisen ydintehtäviin ja tukee toiminnan vaikuttavuutta erityisesti tilanteissa, joissa tarvitaan erityisosaamista, joustavuutta tai nopeasti käyttöön otettavaa kapasiteettia. Tämä voi parantaa palvelujen laatua ja saatavuutta sekä tukea tavoitteita, jotka liittyvät rangaistusten täytäntöönpanon turvallisuuteen ja rikosseuraamusjärjestelmän vaikuttavuuteen.

Sääntelyn voidaan arvioida selkeyttävän viranomaisen ja yksityisten toimijoiden välistä yhteistyötä ja luovan ennakoitavat puitteet palvelujen hankinnalle. Selkeät sopimus- ja valvontavaatimukset tukevat toimivaa sopimuskäytäntöä ja edistävät osapuolten välistä luottamusta, mikä pitkällä aikavälillä voi parantaa toiminnan suunnitelmallisuutta ja kustannustehokkuutta. Sääntelyn voidaan arvioida myös parantavan edellytyksiä seurata palvelujen kustannuksia, laatua ja vaikuttavuutta. Yksityistä palveluntuottajaa koskevat määritellyt vaatimukset selkeyttävät Rikosseuraamuslaitoksen roolia ja tuovat selkeästi esille myös yksityistä palveluntuottajaa koskevat velvollisuudet. Tämä helpottaa Rikosseuraamuslaitoksen palveluun liittyvän valvonta- ja seurantatehtävän toteuttamista sekä auttaa varmistamaan palvelun riittävän laadun, toimintavarmuuden ja jatkuvuuden.

Myönteisten vaikutusten toteutumisessa tulee huomioida kuitenkin vaikutukset viraston työmäärään hallinnollisissa tehtävissä. Työmäärän lisäys kohdistuu erityisesti hankintamenettelyjen valmisteluun, sopimusten yksityiskohtaiseen laatimiseen sekä sopimusten toteutuksen seurantaan ja valvontaan. Tehtävän toteuttamisen osalta on tärkeä varmistaa Rikosseuraamuslaitokselle riittävät resurssit ja myös osaaminen.

Ehdotetut sopimusten vähimmäisvaatimukset edellyttävät, että Rikosseuraamuslaitos määrittelee hankittavan palvelun sisällön, laatuvaatimukset, valvontamenettelyt sekä sopimusrikkomuksiin ja häiriötilanteisiin liittyvät menettelyt. Tämä lisää sopimusvalmisteluun ja oikeudelliseen arviointiin käytettävää työaikaa erityisesti hankintojen alkuvaiheessa. Lisäksi sopimusten edellyttämä ohjaus ja valvonta merkitsevät jatkuvaa hallinnollista työtä sopimuskauden aikana, mukaan lukien raportointiin, tarkastuksiin ja mahdollisiin sopimusehtojen soveltamistilanteisiin liittyvät tehtävät.

Sääntely vahvistaa viranomaisen vastuuta varmistaa, että yksityisen palveluntuottajan toiminta täyttää lain ja sopimuksen vaatimukset koko sopimuskauden ajan. Tämä korostaa valvonnan merkitystä ja voi lisätä tarvetta kohdentaa hallinnollisia resursseja sopimusten seurantaan. Sääntelyn toimeenpano ei siten ole hallinnollisesti neutraalia, vaan se lisää viranomaisen tehtäviä niissä tilanteissa, joissa palvelujen järjestämisessä hyödynnetään nykyistä enemmän yksityisiä palveluntuottajia.

Koska Rikosseuraamuslaitoksella on voimassa suuri määrä sopimuksia lain voimaan tullessa, esitetään, että yksityisten palvelujen hankintaa tarkentava sääntely koskisi ainoastaan lain voimaantulon jälkeen tehtäviä hankintoja ja laadittavia sopimuksia tai että sopimusten uusimisella olisi siirtymäaika.

Rikosseuraamuslaitos saattaa oikeusministeriön harkittavaksi lisäksi sen, olisiko perusteltua ottaa hallituksen esitykseen 7 c §:n yksityiskohtaisiin perusteluihin maininta valtion yleisten sopimusehtojen (JYSE) käyttämismahdollisuudesta.

Muut muutokset:

- Kappaleessa ”Rikosseuraamusten täytäntöönpanoon liittyvien toimintojen hankkimista yksityiseltä palveluntuottajalta koskevat käytännöt” kuvataan laitoksen nykytilannetta ja palveluita, joita laitos tällä hetkellä hankkii. Hallituksen esityksessä todetaan (s. 22), että Rikosseuraamuslaitoksen

tarkoituksena on edelleen hankkia edellä tarkoitettuja palveluita yksityisiltä palveluntuottajilta. Toimivampi muotoilu olisi ”edellä kuvatun kaltaisia palveluita”, sillä Rikosseuraamuslaitoksella voi olla tulevaisuudessa myös muunlaisia tarpeita, jolloin sääntelyltä toivotaan joustavuutta.

- Laissa käytetään termiä kanttiinointiminta (s. 3, 21, 27, 39, 40, 43, 73, 74, 77). Kuitenkin vankeuslaissa säädetään elintarvikkeiden hankkimisesta tai elintarvikkeiden antamisesta omatoimisen ruokahuollon järjestämiseksi, ei kanttiinoinnista. Jotta omatoiminen ruokahuolto ja elintarvikkeiden hankkiminen voidaan tulevaisuudessa järjestää myös muulla tavalla kuin kanttiinointimintana (esimerkiksi ruoan verkkokauppana), pyydetään käytettävää termiä tarkentamaan tältä osin.

Lokasaari Heidi
Rikosseuraamuslaitos